



ترکیب و زمین دماسنجه کلریت‌های حاصل از دگرسانی بیوتیت در توده‌های گرانیتوئیدی نقده و پسوه

سامره علوی^{۱*}، امیرعلی طباخ شعبانی^۲، شجاع الدین نیرومند^۳، فرانچسکاتچه^۴

۱- پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران

۲- دانشکده علوم زمین، دانشگاه خوارزمی، تهران

۳- گروه زمین‌شناسی، پردیس علوم زمین، دانشگاه تهران، تهران

۴- موسسه زمین‌شناسی زیست محیطی و زمین‌شناسی مهندسی، رم، ایتالیا

(دریافت مقاله: ۹۱/۱۱/۱۵، نسخه نهایی: ۹۲/۳/۸)

چکیده: تجزیه‌ی شیمیایی عناصر اصلی کلریت‌های حاصل از دگرسانی بیوتیت در توده‌های گرانیتوئیدی افسن نقده و پسوه با یک ریزپردازنده الکترونی تعیین شد. بر پایه‌ی ۵۳ نقطه‌ی تجزیه کلریت از ۱۳ نمونه سنگ، محاسبه فرمول ساختاری میانگین نشان داد که تعداد کاتیون سیلیسیم کمتر از ۵/۹۷ اتم در واحد فرمولی (apfu)، و مجموع کاتیون‌های هشت‌وجهی نزدیک به ۱۲ apfu است که دلالت بر کلریت نوع هشت‌وجهی سه‌گانه دارد. کسر مولی محاسبه شده در فاز بین لایه‌ای، X_C ، گستره‌ای بین ۰/۹۶ تا ۰/۸۶ نشان می‌دهد که تاییدی بر خلوص کلریت یا به عبارت دیگر نبود کامل لایه‌های اسمکتیت در نمونه‌های کلریت مورد بررسی است. تبعه ترکیبی مشاهده شده در کلریت به‌وسیله‌ی ترکیب بیوتیت و سنگ میزان کنترل می‌شود. ترکیب نمونه‌های کلریت در توده‌ی پسوه دارای نسبت $Fe/(Fe + Mg) = 0.75-0.85$ و تعداد کاتیون‌های سیلیسیم در فرمول ساختاری $apfu_{5/45-5/97}$ است که به ترتیب به ریپیدولیت و پیکنوکلریت رده‌بندی می‌شوند. همه عناصر اصلی در کلریت با هم‌دیگر همخوانی دارند. همچنین نسبت $(Mg)/(Fe + Mg)$ در بیوتیت به وسیله‌ی کلریت حفظ می‌شود. زمین‌دماسنجه کلریت بر اساس تغییر در مقدار Al هشت‌وجهی و نسبت $Fe/Fe + Mg$ در ساختار کلریت یک تغییر بزرگ در دما از ۳۹۹-۳۹۹ با میانگین ۳۴۵ درجه‌ی سانتیگراد در توده‌ی پسوه و ۲۷۰-۳۵۰ با میانگین ۳۲۰ درجه‌ی سانتیگراد در توده‌ی نقده را نشان می‌دهد که با میانگین دمای تشکیل کلریت‌های حاصل از دگرسانی بیوتیت در سنگ‌های گرانیتی نواحی دیگر زمین همخوانی دارد.

واژه‌های کلیدی: کلریت؛ بیوتیت؛ دگرسانی؛ گرانیتوئید؛ نقده؛ پسوه.

مقدمه

علت شباهتشان به کانی بروسیت $Mg(OH)_2$ ، لایه‌ی بروسیت خوانده می‌شوند. بنابراین ساختار کلریت‌ها بصورت تناوبی از لایه‌های تالک و بروسیت به صورت $T-O-T-brucite-T-O-T-brucite...$ شناخته می‌شود. کلریت‌ها در محیط‌های زمین شناختی بسیار متنوعی تشکیل می‌شوند، بنابراین دامنه‌ی

کلریت‌ها از دسته‌ی سیلیکات‌های ورقه‌ای دارای ساختار بلوری متشكل از تناوبی از لایه‌های $T-O-T$ (چاروجهی- هشت‌وجهی- چاروجهی) هستند که زیر عنوان لایه‌ی تالک شناخته می‌شوند. فضای بین لایه‌های تالک را میان لایه‌های هشت-وجهی به صورت $(Mg^{2+}, Fe^{2+})(OH)_6$ پر می‌کنند که به

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۱۴۴۱۶۴۲۱۵، پست الکترونیکی: Zantia20042005@yahoo.com

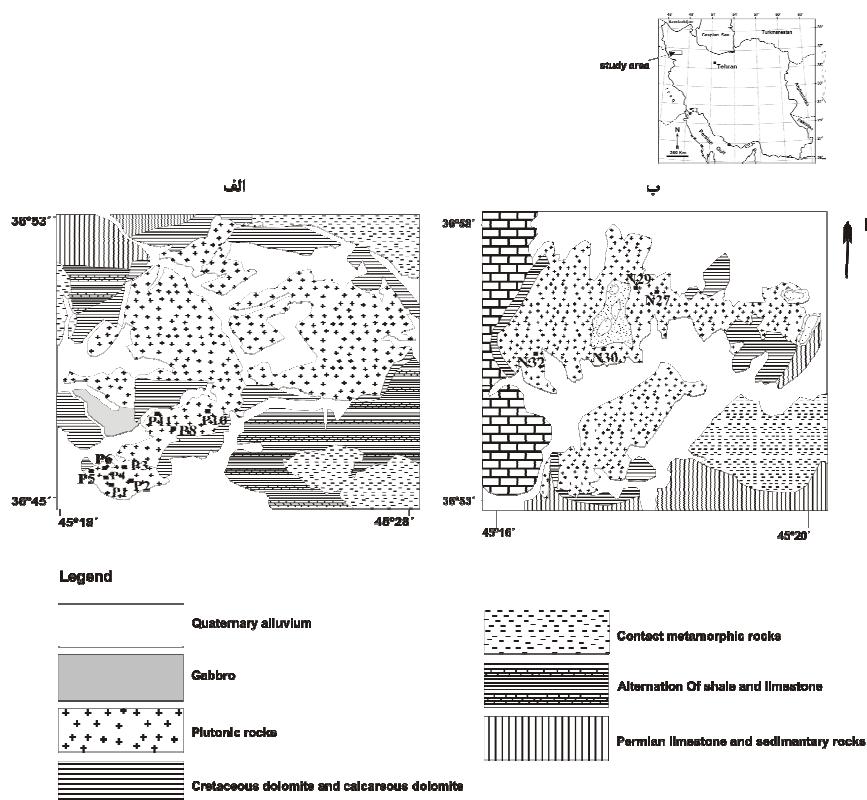
در بخش شمال غرب زون سنندج-سیرجان رخنمون دارند (شکل ۱) و به ترتیب در گسترهای خاوری و شمال خاوری ورقه زمین شناسی $1/100,000$ نقده قرار گرفته‌اند [۲۴] این گرانیت‌وئیدها توده‌ای، فاقد سمت یافتگی ماقمایی یا دگرگشکلی ساختاری‌اند و رگه‌های آپلیتی و لوکوگرانیتی این گرانیت‌وئیدها را قطع کرده‌اند. همچنین برونبوم‌های ریزدانه‌ای مافیک در این گرانیت‌وئیدها وجود دارند. ترکیب سنگ شناسی هر دو توده پسوه و نقده کم و بیش مشابه و شامل مونزودیوریت، کوارتز مونزودیوریت، گرانودیوریت و مونزوگرانیت است. کانی‌های اصلی در سنگ‌های فلسلیک مانند مونزوگرانیت‌ها عبارتند از پلاژیوکلаз، فلدسپار قلیایی، کوارتز، آمفیبول و بیوتیت و در نمونه‌های مافیک تر مانند مونزودیوریت، کوارتز مونزودیوریت، علاوه بر مجموعه فوق کلینوپیروکسن نیز مشاهده می‌شود. کانی‌های حاصل از دگرسانی شامل کلریت، سریسیت، اپیدوت، تیتانیت ثانوی و عدسی‌های پرهنیت در برخی بلورهای بیوتیت در این سنگ‌ها مشاهده می‌شود. این توده‌ها که بخشی از ماقماییسم گستردۀ ائوسن ایران محسوب می‌شوند، به لحاظ رئوشیمی‌آهکی-قلیایی، متالومین تا کمی پرآلومین و ویژگی‌های گرانیت‌های نوع I وابسته به قوس را نشان می‌دهند [۲۵].

گستردۀ‌ای از ترکیب شیمیایی را به نمایش می‌گذارند [۸-۱]. در سنگ‌های آذرین معمولاً به عنوان محصول دگرسانی کانی-های مافیک مانند پیروکسن، آمفیبول و بیوتیت به وسیله شاره‌های دوتیریک یا گرمایی یا از طریق دگرنهادی یعنی اضافه شدن عناصر به درون سنگ ایجاد می‌شوند [۱۰,۹].

در سنگ‌های گرانیتی، کلریت نیز به عنوان محصول دگرسانی گرمایی بیوتیت توجه بعضی از پژوهشگران را برای بررسی ویژگی‌های شیمیایی، کانی‌شناسی و نیز سازوکار تشکیل آن‌ها به خود جلب کرده است [۸, ۱۱-۲۳]. بنابراین به شکل مشابه، هدف این مقاله بررسی کانی‌شناسی و ویژگی‌های شیمیایی کلریت به عنوان محصول دگرسانی گرمایی بیوتیت در سنگ‌های گرانیت‌وئیدی توده‌های پسوه و نقده در شمال غرب زون سنندج-سیرجان است. همچنین برای ارزیابی دمای تشکیل از زمین‌دماستج‌های متداول کلریت بهره گرفتیم که برآورده از دمای دگرسانی گرماب توده‌های مورد بررسی به دست می‌دهد.

مواد و روش‌ها

از نظر زمین‌شناسی توده‌های نفوذی گرانیت‌وئیدی پسوه و نقده



شکل ۱ نقشه‌ی ساده زمین‌شناسی الف- توده پسوه و ب- توده‌ی نقده، موقعیت نمونه‌های مورد بررسی در نقشه مشخص شده‌اند [۲۴].

اکسایشی بیشتر طی فرآیند کلریتی شدن دارد. همچنین در این زمینه [۱۸] نشان دادند که تفاوت اندکی بین نسبت $\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}$ در بیوتیت و کلریت حاصل از دگرسانی آن وجود دارد.

ترکیب شیمیایی هر یک از ۱۳ نمونه بیوتیت میزان بررسی که میانگین ۳ تا ۵ تجزیه نقطه‌ای است در جدول‌های (۳ و ۴) همراه با فرمول ساختاری بر پایه‌ی ۲۲ اتم X_2Y_4 .
اکسیژن بنابر فرمول عمومی میکاهـا $\text{X}_2\text{O}_{20}(\text{OH},\text{F},\text{Cl})_4$ ارائه شده‌اند. H_2O بر پایه‌ی واکنش-دهی (۴) $(\text{OH}+\text{F}+\text{Cl}=4)$ محاسبه و محتوی Fe_2O_3 و FeO از طریق تحمیل نسبت های $\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}_{\text{tot}}$ به دست آمده از روش شیمی تر به شرح زیر تعیین شدند.

جدايش کانی

برای تعیین نسبت $\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}$ در بیوتیت، نخست خردایش نمونه‌های سنگ کل از طریق دستگاه‌های خرد کننده فکی و مخروطی انجام شد تا حدی که کانی‌های سنگ از یکدیگر جدا شوند. برای دریافت دانه‌هایی در گستره‌ی ۴۵ تا ۶۵ میلی‌متر (μm) نمونه‌های خرد شده الک و سپس برای حذف گرد و غبار با آب شسته شدند. پس از خشک کردن، برای جدايش دانه‌های مگنتیت موجود در نمونه‌ها، از یک آهن-ربای دائمی قوی و برای کانی‌های فلزیک از مافیک از جدا کننده مغناطیسی استفاده شد. در پایان، تمام نمونه‌های جدا شده، با میکروسکوپ دوچشمی بازبینی و ناخالصی‌های همراه آن برداشت شدند تا تمرکز به کمینه‌ی ۹۹٪ بیوتیت برسد. جدايش ناخالصی‌هایی همچون ادخال‌های بسیار ریز آپاتیت، زیرکن و بلورهای مسکویت یا کلریت به شکل بین لایه ای در بعضی از نمونه‌ها اجتناب ناپذیر بود.

از هر نمونه بیوتیت جدا شده حدود ۲ گرم توزین و برای جلوگیری از اکسایش آهن، نرم شده تا حد ۲۰۰ میلی‌متر استون و در هاوونی از جنس آگات صورت گرفت. بدین روش نمونه‌های پودر بیوتیت طی هضم اسیدی به سهولت حل شده و نتایج از صحت بالایی برخوردار خواهند بود [۲۶]. نتایج آهن فرو از طریق شیمی تر به روش عیارسنجه و آهن کل از طریق بیناب‌سنجه فرا بنفشی-نور مریسی تعیین شدند. سپس آهن فریک از جدا کردن مقادیر آهن فرو از آهن کل محاسبه شد.

بیوتیت که در تمام واحدهای سنگی توده‌های نفوذی نقده و پسوه وجود دارد در مقاطع نازک شکل دار تا نیمه شکل دار و به رنگ قهوه‌ای تیره، قهوه‌ای متمایل به سرخ مشاهده می‌شود. در مونزو دیوریت‌ها و گرانو دیوریت‌های مافیک بیوتیت عموماً با آمفیبول هم‌رشدی نشان می‌دهد. در صورتی که در مونزو گرانیت‌ها به تنها بی و گاهی همراه با موسکوویت ظاهر می‌شود. همچنین ادخال‌های زیرکن، آپاتیت و مگنتیت در این کانی متداول است.

در این بررسی تنها کلریت‌هایی مورد تجزیه‌ی ریزپردازش الکترونی قرار گرفتند که بطور بخشی یا کامل جایگزین بیوتیت شده‌اند. این کلریت‌ها به صورت چند رنگی سبز تا سبز پریده و رنگ‌های تداخلی غیر عادی آبی جوهري تا آبی خاکستری دیده می‌شوند.

تجزیه‌ی ریزپردازش الکترونی

تجزیه شیمیایی کانی کلریت با طیف سنجی XRF-WD با بکارگیری ریزپردازندۀ الکترونی مدل Cameca SX100 در دانشگاه لاس‌اپینزا-ایتالیا برای ۱۱ عنصر (Si, Ti, Al, Fe, ...) بر روی مقاطع نازک صیقلی سنگ به دست آمد. ولتاژ به کار رفته ۱۵ kV و شدت جریان گمانه‌ای ۲۰ nA بود. تجزیه کلریت هم‌زمان با تجزیه بیوتیت برای هر نمونه با نمونه‌های استاندارد یکسان انجام گرفت. ترکیب شیمیایی هر یک از ۱۳ نمونه کلریت مورد بررسی که میانگین ۲ تا ۱۱ تجزیه نقطه‌ای است در جدول‌های (۱ و ۲) همراه با فرمول ساختاری بر پایه‌ی ۲۸ اتم اکسیژن $\text{O}_{20}(\text{OH})_{16}$ (به عبارت دیگر بر پایه‌ی فرمول عمومی کلریت $\text{Z}_8\text{Y}_{12}\text{O}_{20}(\text{OH},\text{F},\text{Cl})_{16}$ که Y و Z به ترتیب جایگاه‌های شناختی بسیار متنوعی تشکیل می‌شوند، بنابراین دامنه‌ی و چارچه‌ی هستند) ارائه شده است. از ۱۳ نمونه بیوتیت مقاطع نازک صیقلی سنگ که کلریت و بیوتیت‌های آن تجزیه شده‌اند، ۹ نمونه مربوط به توده‌ی پسوه و ۴ نمونه مربوط به توده‌ی نقده است. H_2O بر پایه‌ی موازنی شیمیایی $(\text{OH}+\text{F}+\text{Cl}=16)$ محاسبه و محتوی Fe_2O_3 و FeO از $\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}$ به دست آمده از روش شیمی تر روی دو نمونه بیوتیت میزان تعیین شدند، زیرا تعیین آن روی کلریت امکان‌پذیر نبود. اگرچه [۱۷] نشان داد که نسبت یاد شده در کلریت اندکی بیشتر از بیوتیت میزانش است که دلالت بر شرایط

جدول ۱ نتایج میانگین تجزیه ریزپردازشی کلریت‌های توده‌ی گرانیتوئیدی پسوه و محاسبه‌ی فرمول ساختاری بر اساس ۲۸ اتم اکسیژن، GR=مونزوگرانیت، MG=مونزودیوریت، کوارتزمونزودیوریت، گرانودیوریت.

Rock type	GR	MG	GR						
Sample	P1	P10	P11	P2	P3	P4	P5	P6	P8
Mean of point analyses	۱۰	۱۱	۵	۲	۴	۵	۳	۲	۲
SiO ₂	۲۵,۳۱	۲۲,۲۲	۲۲,۰۴	۲۴,۴	۲۴	۲۴,۸	۲۶,۴	۲۵,۶	۲۴,۵
TiO ₂	۰,۲۱	۰,۰۸	۰,۰۵	۰,۰۴	۰,۲۵	۰,۲۳	۰,۱۲	۰,۰۴	۰,۹۷
Al ₂ O ₃	۱۹,۲۷	۲۱,۰۱	۲۰,۷۸	۱۹,۷۸	۱۹,۰۶	۲۰,۵۸	۱۹,۱۷	۱۹,۷۷	۱۹,۳۵
FeO*	۳۷,۵۶	۳۷	۳۷,۸۲	۳۸,۷۱	۳۷,۸۱	۳۶,۴۹	۳۶,۱	۳۸,۴	۳۶,۷۷
FeO	۳۳,۸	۳۳,۲۱	۳۴,۰۴	۳۴,۸۴	۳۴,۰۲	۳۳,۰۴	۳۳,۶۹	۳۴,۵۷	۳۳,۳۵
Fe ₂ O _۳	۴,۱۷	۴,۱	۴,۲	۴,۳	۴,۲	۴,۰۶	۴,۰۳	۴,۲۷	۴,۱۲
MnO	۰,۷	۰,۹۲	۰,۹۷	۰,۶۹	۰,۸۶	۰,۹۴	۰,۲۷	۰,۹۲	۰,۵۵
MgO	۴,۸۹	۶,۳۷	۵,۵۶	۴,۳۲	۶,۲۶	۴,۷۱	۶,۰۶	۳,۴۷	۵,۲۶
CaO	۰,۰۴	۰,۰۲	۰,۰۴	۰,۰۵	۰,۰۴	۰,۰۲	۰,۰۵	۰	۰,۰۶
Na ₂ O	۰,۰۲	۰,۰۲	۰,۰۲	۰,۰۳	۰,۰۲	۰,۰۱	۰,۰۴	۰,۰۱	۰,۰۳
K ₂ O	۰,۰۷	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۲	۰,۰۴	۰,۰۱	۰,۰۲	۰,۰۱	۰,۰۴
F	۰,۱۴	۰,۱	۰,۰۷	۰,۰۵	۰,۰۴	۰,۱۴	۰,۰۸	۰	۰,۲۴
Cl	۰,۰۳	۰,۰۲	۰,۰۳	۰,۰۳	۰,۰۱	۰,۰۳	۰,۰۱	۰,۰۳	۰,۰۴
H ₂ O	۱۰,۷۲	۱۰,۷۸	۱۰,۶۹	۱۰,۶۸	۱۰,۷۲	۱۰,۷۶	۱۰,۸۸	۱۰,۷۸	۱۰,۶۴
Total	۹۹,۳۷	۹۹,۸۵	۹۹,۵۱	۹۹,۲	۹۹,۵۲	۹۹,۳۳	۹۹,۴۶	۹۹,۴۴	۹۹,۱۴
Si	۵,۶۲	۵,۱۴	۵,۱۵	۵,۴۷	۵,۳۶	۵,۴۹	۵,۸	۵,۶۹	۵,۴۶
AlIV	۲,۳۸	۲,۸۶	۲,۸۵	۲,۵۳	۲,۶۴	۲,۵۱	۲,۲	۲,۳۱	۲,۵۴
Σ T-Site	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
AlVI	۲,۶۷	۲,۶۲	۲,۶۲	۲,۶۹	۲,۳۷	۲,۸۶	۲,۷۶	۲,۸۷	۲,۵۴
Ti	۰,۰۴	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۴	۰,۰۴	۰,۰۲	۰,۰۱	۰,۱۶
Fe ³⁺	۰,۷	۰,۶۸	۰,۷۱	۰,۷۲	۰,۷۱	۰,۶۸	۰,۴۴	۰,۷۱	۰,۶۹
Fe ²⁺	۶,۲۸	۶,۱۵	۶,۳۶	۶,۵۳	۶,۳۵	۶,۱۲	۶,۱۹	۶,۴۳	۶,۲۲
Mn	۰,۱۳	۰,۱۷	۰,۱۸	۰,۱۳	۰,۱۶	۰,۱۸	۰,۰۵	۰,۱۷	۰,۱
Mg	۱,۶۲	۲,۱	۱,۸۵	۱,۴۴	۲,۰۸	۱,۵۶	۱,۹۸	۱,۱۵	۱,۷۵
Σ O-Site	۱۱,۴۴	۱۱,۷۴	۱۱,۷۳	۱۱,۵۲	۱۱,۷۱	۱۱,۴۳	۱۱,۴۵	۱۱,۳۴	۱۱,۴۶
Ca	۰,۰۱	۰	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰	۰,۰۱
Na	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰	۰,۰۲	۰	۰,۰۱
K	۰,۰۲	۰	۰	۰	۰,۰۱	۰	۰	۰	۰,۰۱
F	۰,۲	۰,۱۴	۰,۱	۰,۰۶	۰,۰۶	۰,۱۹	۰,۱۲	۰	۰,۳۴
Cl	۰,۰۲	۰,۰۱	۰,۰۳	۰,۰۲	۰	۰,۰۲	۰,۰۱	۰,۰۲	۰,۰۳
OH	۱۵,۸۹	۱۵,۹۲	۱۵,۹۴	۱۵,۹۶	۱۵,۹۷	۱۵,۸۹	۱۵,۹۴	۱۵,۹۹	۱۵,۸۲
Fe(Fe+Mg)	۰,۸	۰,۷۵	۰,۷۷	۰,۸۲	۰,۷۶	۰,۸	۰,۷۶	۰,۸۵	۰,۷۸
Xc	۰,۹۱	۰,۹۶	۰,۹۵	۰,۹۲	۰,۹۵	۰,۹۱	۰,۹۱	۰,۸۹	۰,۹۱
Geotherm 1	۳۲۱	۳۹۹	۳۹۷	۳۴۵	۳۶۳	۳۴۲	۲۹۲	۳۱۰	۳۴۷
Geotherm 2	۳۳۰	۳۷۷	۳۷۷	۳۴۷	۳۵۴	۳۴۳	۳۰۸	۳۲۶	۳۴۵

FeO*=FeOtatal

Xc= mole fraction of chlorite

1=[۱], 2=[۳۷], 3=[۳۸]

جدول ۲ نتایج میانگین تجزیه‌ی ریزپردازشی کلریت‌های توده‌ی گرانیتوئیدی نcede و محاسبه‌ی فرمول ساختاری بر اساس ۲۸ اتم اکسیژن، $\text{GR} = \text{مونزودبوریت}$, $\text{MG} = \text{مونزودبوریت، کوارتزمونزودبوریت، گرانودوریت}$.

Rock Type	GR	MG	MG	MG
Sample	N27	N29	N30	N32
Mean of point Analyses	۳	۴	۱	۲
SiO_2	۲۸,۵۶	۲۷,۷۳	۲۶,۳۷	۲۶,۲۲
TiO_2	۰,۵۹	۰,۰۹	۰,۰۲	۰,۰۷
Al_2O_3	۱۷,۴۸	۱۸,۶۷	۲۰,۱۸	۱۹,۷۴
FeO^*	۲۷,۷۷	۲۵,۴۶	۲۳,۷۶	۲۳,۹۵
FeO	۲۱,۰۷	۱۹,۶۱	۱۸,۲۹	۱۸,۴۴
Fe_2O_3	۶,۶۴	۶,۵	۶,۰۷	۶,۱۲
MnO	۰,۷	۰,۳۷	۰,۶۲	۰,۹۶
MgO	۱۲,۴۳	۱۵,۳۶	۱۵,۹۹	۱۶,۳۴
CaO	۰,۱۵	۰,۱۱	۰,۱۳	۰,۰۵
Na_2O	۰,۰۲	۰,۰۵	۰,۰۲	۰
K_2O	۰,۳۲	۰,۱۲	۰,۰۱	۰,۰۸
F	۰,۰۵	۰,۰۱	۰,۰۸	۰,۰۲
Cl	۰	۰,۰۲	۰,۰۱	۰
H_2O	۱۱,۳۸	۱۱,۵۵	۱۱,۵۴	۱۱,۵۸
Total	۹۹,۳۹	۹۹,۷۲	۹۹,۳۳	۹۹,۷۲
Si	۵,۹۷	۵,۶۷	۵,۴۶	۵,۴۵
AlIV	۲,۰۳	۲,۳۳	۲,۵۴	۲,۵۵
$\sum \text{T-Site}$	۸	۸	۸	۸
AlVI	۲,۲۹	۲,۲۳	۲,۳۹	۲,۲۶
Ti	۰,۰۹	۰,۰۱	۰	۰,۰۱
Fe^{3+}	۱,۰۵	۱,۰۱	۰,۹۵	۰,۹۵
Fe^{2+}	۳,۷۱	۲,۴	۳,۱۷	۳,۱۹
Mn	۰,۱۲	۰,۰۷	۰,۱۱	۰,۱۷
Mg	۳,۸۹	۴,۷۵	۴,۹۴	۵,۰۴
$\sum \text{O-Site}$	۱۱,۱۶	۱۱,۴۸	۱۱,۵۵	۱۱,۶۳
Ca	۰,۰۳	۰,۰۲	۰,۰۳	۰,۰۱
Na	۰,۰۱	۰,۰۲	۰,۰۱	۰
K	۰,۰۹	۰,۰۳	۰	۰,۰۲
F	۰,۰۷	۰,۰۱	۰,۱۱	۰,۰۲
Cl	۰	۰,۰۱	۰,۰۱	۰
OH	۱۵,۹۶	۱۵,۹۹	۱۵,۹۴	۱۵,۹۹
$\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg})$	۰,۴۹	۰,۴۲	۰,۳۹	۰,۳۹
Xc	۰,۸۶	۰,۹۱	۰,۹۲	۰,۹۴
Geotherm 1	۲۶۵	۳۱۳	۳۴۷	۳۴۹
Geotherm 2	۲۷۰	۲۹۶	۳۱۶	۳۱۷
Geotherm 3	۲۷۰	۳۱۶	۳۴۹	۳۵۰

در حدود $۰,۷۵$ واپسته است که از آهن غنی $\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg})$ هستند به طوری که مقدار FeO کل آنها در گستره‌ی $۲۸,۳۳-۲۸,۳۳$ و محتوای MgO آنها در گستره‌ی $۵,۱۲-۴,۳۷$ درصد وزنی قرار می‌گیرد. علاوه بر این، نسبت $\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}_{\text{tot}}$ در این گروه از بیوتیت‌ها $۰,۱$ تعیین شد که دلالت بر شرایط به نسبت احیا هنگام تبلور آنها دارد (جدول ۳). در مقابل، دسته‌ی دیگر از بیوتیت‌ها، که از توده‌ی گرانیتوئیدی نcede نگرفته شده‌اند، نسبت $\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg})$ حدود $۰,۴۵$ دارند که در مقایسه با بیوتیت‌های توده‌ی پسونه، مقادیر FeO کل آنها پایین تر و در

ترکیب شیمی بیوتیت میزان چنانکه در شکل ۳ ب نشان داده شد، تمام نمونه‌های بیوتیت مورد بررسی در نمودار چهار ضلعی رده بندی میکاهای هشت-وجهی سه‌گانه‌ی واقعی که رؤس آن را آنیت، سیدرووفیلیت، فلوگوپیت و ایستونیت (ASPE) [۲۷] تشکیل می‌دهند در قلمرو بیوتیت قرار گرفته‌اند. این بیوتیت‌ها محتوای آلومینیم کل تقریباً یکسان دارند، لیکن می‌توان بر پایه‌ی نسبت‌های متغروت $\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg})$ به دو گروه رده بندی کرد (شکل ۳ ب). یک گروه که به توده گرانیتوئیدی پسونه‌اند دارای نسبت

و تشکیل دهنده‌ی ورقه‌های هشت‌وجهی $\text{Al}, \text{Ti}, \text{Fe}^{2+}, \text{Fe}^{3+}$ ، Mn, Mg هستند (جدول‌های ۱ و ۲). کلریت‌های توده گرانیتوئیدی پسوه دارای نسبت $\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg})=0.74-0.81$ و $\text{Mg}/(\text{Mg}+\text{Fe})=0.53-0.55$ اتم در واحد فرمولی و در محتوی کاتیون سیلیسیم SiO_4^{4-} اتم در واحد فرمولی و در $\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg})=0.45-0.55$ اتم در واحد فرمولی است که به ترتیب منجر به رده‌بندی کلریت‌ها به رپیدولیت-برونزوزیت و رپیدولیت-پیکنوكلریت می‌شود (شکل ۳ الف).

گستره ۲۱/۹۵-۱۹/۱۷ قرار دارد، ولی MgO بالاتر در گستره ۱۰/۵۵-۸/۶۶ درصد وزنی قرار می‌گیرد. همچنین نسبت $\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}_{\text{tot}}$ در این گروه از بیوتیت‌ها ۰/۲۳ تا ۰/۰۷ تعیین شد که حاکی از شرایط نسبتاً اکسایشی به هنگام تبلور آنهاست (جدول ۴).

شیمی کانی کلریت

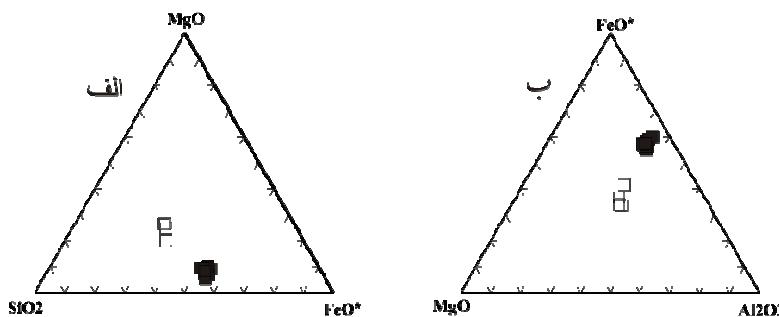
بر اساس داده‌های ریزپردازندۀ الکترونی تغییرات ترکیبی کلریت بازتاب دهنده‌ی تقاضه شگرف در محتوای عنصر سیلیسیم، آلومینیوم، آهن و منیزیم است (شکل ۲). سیلیسیم و آلومینیوم تنها تشکیل دهنده‌های ورقه‌های چاروجهی هستند.

جدول ۳ نتایج میانگین تجزیه بیوتیت‌های توده‌ی گرانیتوئیدی پسوه و محاسبه‌ی فرمول ساختاری بر اساس ۲۲ اتم اکسیژن، $\text{GR}=\text{مونزو-گرانیت}$ ، $\text{MG}=\text{مونزو-دیوریت}$ ، $\text{K}=\text{کوارتز-مونزو-دیوریت}$ ، $\text{FeO}^*= \text{آهن کل}$

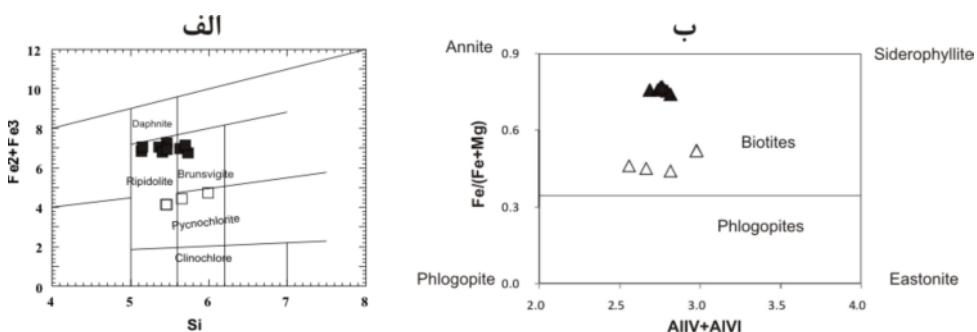
Rock type Sample ID Mean of point analyses	GR P2	MG P10	GR P11	GR P3	GR P1	GR P4	GR P6	GR P5	GR P8
SiO_2	۳۴,۳۹	۳۳,۸۹	۳۳,۸	۳۳,۸	۳۳,۷۱	۳۴,۴۳	۳۳,۵۲	۳۴,۶۸	۳۳,۸۵
TiO_2	۲,۶۶	۲,۴۲	۴,۲۳	۳,۵	۲,۳۹	۳,۳۲	۲,۱۶	۳,۵	۲,۶۷
Al_2O_3	۱۴,۵۹	۱۵,۰۳	۱۴,۲۵	۱۴,۴۶	۱۴,۷۲	۱۴,۸۵	۱۴,۵	۱۴,۶۹	۱۴,۶۱
FeO^*	۲۹,۳۴	۲۸,۴۴	۲۸,۵	۲۸,۹۸	۲۹,۳۳	۲۸,۳۳	۲۹,۷۳	۲۸,۴۲	۳۰,۲۴
FeO	۲۶,۴۱	۲۵,۶	۲۵,۶۵	۲۶,۰۹	۲۶,۶۲	۲۵,۸۲	۲۶,۸۹	۲۵,۵۷	۲۷,۲۱
Fe_2O_3	۳,۲۶	۳,۱۶	۳,۱۷	۳,۲۲	۳,۲۹	۳,۱۹	۳,۳۲	۳,۱۶	۳,۳۶
MnO	۰,۴۸	۰,۴۱	۰,۴۸	۰,۴۷	۰,۵۴	۰,۵۱	۰,۴۹	۰,۴۴	۰,۵۲
MgO	۴,۷۱	۵,۱۲	۴,۶۸	۴,۶۹	۴,۴۶	۴,۳۷	۴,۶۷	۴,۵۵	۴,۶۲
CaO	۰,۰۳	۰,۰۳	۰,۰۴	۰,۰۳	۰,۰۸	۰,۰۴	۰,۰۲	۰,۰۳	۰,۰۴
Na_2O	۰,۱۳	۰,۱	۰,۱۲	۰,۱۲	۰,۰۸	۰,۱	۰,۱	۰,۰۸	۰,۰۹
K_2O	۸,۲۲	۸,۸۳	۸,۹۹	۸,۸۷	۸,۸۲	۸,۳۵	۸,۷	۸,۴۸	۸,۳۹
F	۰,۶۲	۰,۶۴	۰,۶	۰,۴۸	۰,۶۲	۰,۵۳	۰,۶۸	۰,۶	۰,۷
Cl	۰,۲۶	۰,۱۷	۰,۱۵	۰,۲۲	۰,۲	۰,۱۷	۰,۱۸	۰,۱۷	۰,۱۹
H_2O	۳,۳۸	۲,۴۲	۲,۴۲	۳,۴۵	۳,۴	۳,۴۶	۲,۳۶	۲,۴۴	۲,۳۵
Total	۹۹,۱۴	۹۹,۸۲	۹۹,۵۸	۹۹,۲	۹۹,۹۳	۹۹,۱۴	۹۹,۵۹	۹۹,۳۹	۹۹,۶
Si	۵,۵۲	۵,۳۹	۵,۴۱	۵,۴۳	۵,۴	۵,۵	۵,۳۹	۵,۵۲	۵,۴۴
AlIV	۲,۴۹	۲,۶۱	۲,۵۹	۲,۵۷	۲,۶	۲,۵	۲,۶۱	۲,۴۸	۲,۵۶
$\Sigma Z\text{-Site}$	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
AlVI	۰,۲۷	۰,۲۱	۰,۱	۰,۱۶	۰,۱۷	۰,۲۹	۰,۱۴	۰,۲۷	۰,۲
Ti	۰,۳۲	۰,۴۱	۰,۵۱	۰,۴۲	۰,۴۱	۰,۴	۰,۳۸	۰,۴۲	۰,۳۲
Fe^{3+}	۰,۳۹	۰,۳۸	۰,۳۸	۰,۳۹	۰,۴	۰,۳۸	۰,۴	۰,۳۸	۰,۴۱
Fe^{2+}	۳,۵۴	۳,۴۱	۳,۴۳	۳,۵۱	۳,۵۶	۳,۴۵	۳,۶۲	۳,۴	۳,۶۶
Mn	۰,۰۷	۰,۰۶	۰,۰۷	۰,۰۶	۰,۰۷	۰,۰۷	۰,۰۷	۰,۰۶	۰,۰۷
Mg	۱,۱۳	۱,۲۲	۱,۱۲	۱,۱۲	۱,۰۶	۱,۰۴	۱,۱۲	۱,۰۸	۱,۱۱
$\Sigma Y\text{-Site}$	۵,۷۲	۵,۸۸	۵,۶	۵,۶۷	۵,۸۸	۵,۶۴	۵,۷۳	۵,۸۱	۵,۷۷
Ca	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰,۰۱	۰	۰,۰۱	۰,۰۱
Na	۰,۰۴	۰,۰۳	۰,۰۴	۰,۰۴	۰,۰۳	۰,۰۳	۰,۰۲	۰,۰۳	۰,۰۳
K	۱,۶۸	۱,۷۹	۱,۸۴	۱,۷۸	۱,۸	۱,۷	۱,۷۹	۱,۷۲	۱,۷۲
$\Sigma X\text{-Site}$	۱,۷۳	۱,۸۳	۱,۸۸	۱,۸۲	۱,۸۴	۱,۷۴	۱,۸۲	۱,۷۵	۱,۷۶
F	۰,۶۳	۰,۶۴	۰,۶۱	۰,۶۹	۰,۶۳	۰,۵۴	۰,۶۹	۰,۶	۰,۷۱
Cl	۰,۱۴	۰,۰۹	۰,۰۸	۰,۱۲	۰,۱۱	۰,۰۹	۰,۱	۰,۰۹	۰,۱
OH	۳,۶۲	۳,۶۳	۳,۶۶	۳,۷	۳,۶۳	۳,۶۹	۳,۶۱	۳,۶۵	۳,۵۹
A	۴,۳۹	۴,۳۷	۴,۳۴	۴,۳	۴,۳۷	۴,۳۱	۴,۴	۴,۳۵	۴,۴۱
$\text{Fe}(\text{Fe}+\text{Mg})$	۰,۷۶	۰,۷۴	۰,۷۵	۰,۷۶	۰,۷۷	۰,۷۷	۰,۷۶	۰,۷۶	۰,۷۷
$\text{Mg}(\text{Mg}+\text{Fe})$	۰,۲۴	۰,۲۶	۰,۲۵	۰,۲۴	۰,۲۳	۰,۲۳	۰,۲۴	۰,۲۴	۰,۲۳
$\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}_{\text{tot}}$	۰,۱	۰,۲۳	۰,۱	۰,۱	۰,۱	۰,۱	۰,۱	۰,۱	۰,۱

جدول ۴ نتایج میانگین تجزیه بیوتیت‌های توده گرانیتوئیدی نقده و محاسبه‌ی فرمول ساختاری بر اساس ۲۲ اتم اکسیژن، $\text{GR} = \text{مونزوگرانیت}$ ، $\text{MG} = \text{مونزو دیوریت}$ ، کوارتز‌مونزو دیوریت، $\text{FeO}^* = \text{آهن کل}$.

Rock Type Sample ID Mean of point analyses	GR N27	MG N29	MG N30	MG N32
SiO_2	۳۵,۱۲	۳۶,۰۹	۳۶,۳۲	۳۶,۲۷
TiO_2	۲,۸۶	۲,۳۲	۳,۷۲	۳,۴۲
Al_2O_3	۱۶,۵۱	۱۵,۷۷	۱۴,۸۹	۱۴,۲۳
FeO^*	۲۱,۹۵	۱۹,۱۷	۱۹,۶۴	۲۰,۶۸
FeO	۱۶,۹	۱۴,۷۶	۱۵,۱۳	۱۵,۹۲
Fe_2O_3	۵,۶۱	۴,۹	۵,۰۲	۵,۲۸
MnO	۰,۵۷	۰,۲۶	۰,۲۸	۰,۵۹
MgO	۸,۶۶	۱۰,۵۵	۱۰,۵۵	۱۰,۴۵
CaO	۰,۰۳	۰,۱۴	۰,۰۵	۰,۰۵
Na_2O	۰,۰۵	۰,۰۹	۰,۰۷	۰,۰۶
K_2O	۹,۴۸	۹,۲۲	۹,۲۴	۹,۱۲
F	۰,۱۹	۰,۱۲	۰,۱۵	۰,۲
Cl	۰,۱۴	۰,۰۷	۰,۰۶	۰,۰۶
H_2O	۳,۷۹	۳,۸۸	۳,۸۶	۳,۸۲
Total	۹۹,۹۱	۹۹,۱۷	۹۹,۳۴	۹۹,۴۸
Si	۵,۳۸	۵,۴۸	۵,۵۲	۵,۵۴
AlIV	۲,۶۲	۲,۵۲	۲,۴۸	۲,۴۶
$\sum \text{Z-Site}$	۸	۸	۸	۸
AlVI	۰,۳۵	۰,۲۹	۰,۱۸	۰,۰۹
Ti	۰,۳۳	۰,۳۸	۰,۴۳	۰,۳۹
Fe^{3+}	۰,۶۵	۰,۵۶	۰,۵۷	۰,۶۱
Fe^{2+}	۲,۱۶	۱,۸۷	۱,۹۲	۲,۰۴
Mn	۰,۰۷	۰,۰۳	۰,۰۴	۰,۰۸
Mg	۱,۹۸	۲,۳۹	۲,۳۹	۲,۳۸
$\sum \text{Y-Site}$	۵,۵۴	۵,۵۲	۵,۵۲	۵,۵۸
Ca	۰,۰۱	۰,۰۲	۰,۰۱	۰,۰۱
Na	۰,۰۲	۰,۰۳	۰,۰۲	۰,۰۲
K	۱,۸۵	۱,۷۹	۱,۷۹	۱,۷۸
$\sum \text{X-Site}$	۱,۸۷	۱,۸۳	۱,۸۲	۱,۸
CF	۰,۱۸	۰,۱۲	۰,۱۴	۰,۱۹
CCl	۰,۰۷	۰,۰۴	۰,۰۳	۰,۰۴
OH	۳,۸۷	۳,۹۲	۳,۹۱	۳,۸۹
A	۴,۱۳	۴,۰۸	۴,۰۹	۴,۱۱
$\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg})$	۰,۵۲	۰,۴۴	۰,۴۵	۰,۴۶
$\text{Mg}/(\text{Mg}+\text{Fe})$	۰,۴۸	۰,۵۶	۰,۵۵	۰,۵۴
$\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}_{\text{tot}}$	۰,۲۳	۰,۲۳	۰,۲۳	۰,۲۳



شکل ۲ تغییرات ترکیبی در نمونه‌های کلریت از سنگ‌های گرانیتوئیدی توده‌های نفوذی نقده و پسوه بر اساس مقادیر اکسیدهای آهن، منیزیم، آلومینیوم و سیلیسیم، $\square = \text{توده نقده}$ $\blacksquare = \text{توده پسوه}$



شکل ۳ الف- ترکیب کلریت‌های توده‌های گرانیتوئیدی پسوه و نقده در نمودار Si بر گرفته از $\text{Fe}^{2+} + \text{Fe}^{3+}$ نسبت به $\text{Fe}_{\text{O}_2 + \text{FeO}_3}$ [۳۴] توده‌ی پسوه = \square توده‌ی نقده ب- موقعیت بیوتیت‌های مورد بررسی در چهارضلعی ASPE [۲۷]، (توده‌ی پسوه، کلریت= \blacksquare ، بیوتیت= \blacktriangle) (توده‌ی نقده کلریت، Δ = بیوتیت).

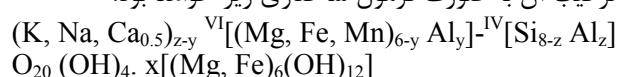
نzdیک صفر خواهد بود. بدین ترتیب، فازهای بین لایه ای با نسبت $1:1$ از کلریت و اسمکتیت Xc نzdیک 0.5 خواهند داشت.

پارامتر جزیی مولی کلریت محاسبه شده برای نتایج میکروپریوب کلریت‌های ریزپردازش توده پسوه و نقده از 0.86 تا 0.96 تغییر می کند (جدول‌های ۱ و ۲). [۹] در بررسی کلریت‌های گدازه‌های بازی کامبرین جنوب غربی اسپانیا، پارامتر Xc را محاسبه و مقادیر 0.81 تا 0.98 را بدست آورده‌ند. افزون بر این، آنها با بکارگیری روش‌های پراش سنجی پرتوی ایکس (XRD) و میکروسکوپ الکترونی عبوری با قدرت تفکیک بالا (HRTEM) روی همین کلریت‌های گدازه‌های بازی دریافتند که آنها کاملاً عاری از لایه‌های اسمکتیت هستند. بنابراین، مشابه مقادیر Xc کلریت‌های گدازه‌های بازی اسپانیا با مقادیر Xc کلریت‌های توده‌های پسوه و نقده می تواند دلالت بر خلوص کلریت‌های مورد بررسی باشد.

گروه کلریت به چهار زیرگروه تقسیم می‌شود: کلریت هشت‌وجهی سه‌گانه، کلریت هشت‌وجهی دو‌گانه، کلریت هشت‌وجهی سه‌گانه و کلریت تری هشت‌وجهی دو‌گانه. با توجه به این که مجموع کاتیون‌های هشت‌وجهی در نمونه‌های مورد بررسی (به استثنای یک نمونه، $11.34 - 11.74$) کاتیون در واحد فرمولی) خیلی نزدیک به 12 است، حاکی از آن است که کلریت‌های مورد بررسی هشت‌وجهی سه‌گانه هستند به عبارتی، تقریباً همه جایگاه‌های هشت‌وجهی با کاتیون‌های دو و سه ظرفیتی اشغال شده‌اند [۲۹] اگر چه با بررسی فرمول ساختاری ایده آل کلریت می توان مقادیر جایگاه خالی را محاسبه کرد (26 apfu ، $0.26 - 0.46$) ولی بنا بر [۳۰] با قطعیت نمی‌توان اثبات کرد که جایگاه خالی وجود داشته باشد.

[۲۸] با بکارگیری روش پراش سنجی پرتو ایکس، کلریت‌هایی را از همبافت آتشفسانی Coast Range، سنگ‌های Troodos، و مناطق زمین گرمایی ایسلند و Afyonolitی Onikobe شناسایی کردند که محتوای کاتیون سیلیسیم آن‌ها کمتر از 6.25 اتم در واحد فرمولی بر پایه‌ی 28 اتم اکسیژن بود. در حالی که نمونه‌هایی با محتوای بیشتر از این مقدار به خاطر ساختاری، دارای فازهای بین لایه‌ای مانند کلریت-asmektit بودند. چنانکه پیشتر اشاره شد تمام نمونه‌های مورد بررسی دارای مقدار سیلیسیم کمتر از 6 اتم در واحد فرمولی هستند که دلالت بر خلوص کلریت دارد. افزون بر این، بنابر بررسی‌های این پژوهندگان، محتوای کلسیم در ساختار کلریت نباید بیشتر از 1.1 کاتیون در 28 اتم اکسیژن باشد که در غیر این صورت حضور جزیی اسمکتیت را نشان می‌دهد. بنابراین چنانکه در جداول 1 و 2 آمده، تمام نمونه‌های مورد بررسی دارای کلسیم کمتر از 1.1 کاتیون در واحد فرمولی هستند.

[۲۸] نیز پارامتری را به کار گرفتند که Xc نامیده می‌شود که به مفهوم نسبت لایه‌های بروسیت یا به عبارت دیگر جزء مولی کلریت در فاز بین لایه‌ای است. بنابر عقیده‌ی آنها اگر فاز تجزیه شده بین ساپونیت خالص و کلریت خالص قرار گیرد ترکیب آن به صورت فرمول ساختاری زیر خواهد بود:



بر این اساس، محاسبه‌ی فرمول ساختاری فازهای بین لایه‌ای روشی را ممکن می‌سازد تا به کمک آن بتوان نسبت‌های ساپونیت و کلریت را ارزیابی کرد. تجزیه‌هایی که معرف کلریت خالص باشند Xc یا جزء مولی کلریت نزدیک یک دارند و کاتیون‌های قابل تعویض آنها نزدیک صفر خواهد بود. در مقابل تجزیه‌هایی که معرف اسمکتیت خالص‌اند جزء مولی کلریت آنها

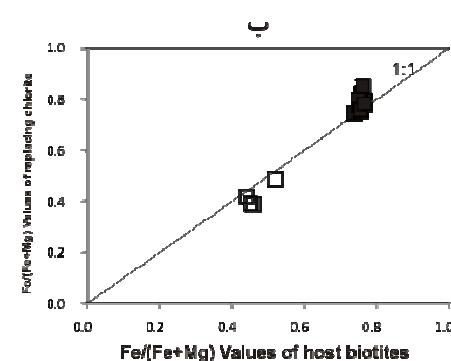
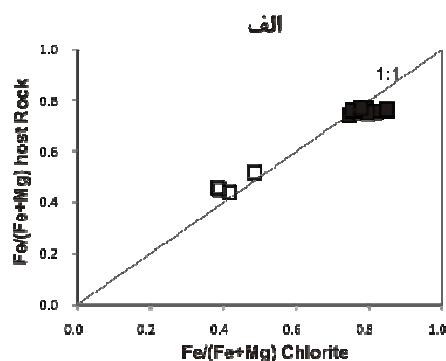
میزبان (میانگین ۳/۳۲ درصد وزنی) خود هستند و مقدار آن از ۰/۰۷ تا ۰/۰۲ درصد وزنی با میانگین ۰/۲۱ متغیر است (جداول ۱ و ۲). بنابراین، محتوای تیتانیم اولیه در بیوتیت احتمالاً به صورت روتیل یا تیتانیت هم رشد با کلریت به شکل تیغه‌های نازک موازی با رخ‌های کلریت به صورت ثانوی تشکیل می‌شود. همچنین کلسیم، پتاسیم و سدیم به صورت ناخالصی در کلریت موجودند [۳۵-۳۶]. پیشنهاد کردند که که این عناصر-گاهی به حالت جذب شده یا به صورت کاتیون‌های بین لایه‌ای در کلریت وجود دارند، با دگرسانی بیوتیت به کلریت تهی شدگی K_2O و کاهش SiO_2 منتهی به تشکیل پتاسیم فلدسپار می‌شود.

[۳۶] نشان داد که تعداد محدودی از کلریت‌ها Al هست-وجهی برابر با Al چاروجهی دارند (شکل ۶). در مواردی که میزان Al هشت‌وجهی نسبت به چاروجهی بالاتر است، تعداد کاتیون Si^{4+} در موقعیت چاروجهی که با Al^{3+} جانشین می‌شود بیشتر است که در مجموع در برگه‌های چاروجهی توازن بار برقرار می‌شود و بر عکس.

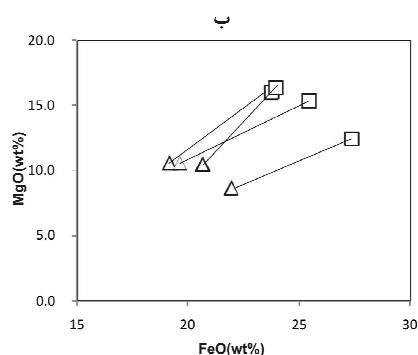
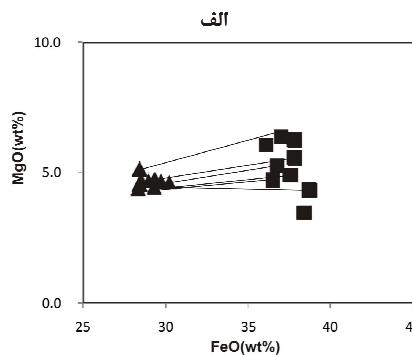
شکل (۴ الف و ب) نسبت $Fe/(Fe+Mg)$ در کلریت‌ها را در برابر همین نسبت در بیوتیت‌های میزبان خود نشان می‌دهد. با وجود پراکندگی نسبتاً اندک، نقاط روی خط $1:1$ نقش شده‌اند که دلالت بر همخوانی شدید بین این دو نسبت دارد. این بدین معناست که مقادیر آهن و منیزیم کلریت شدیداً با تمرکز این عناصر در بیوتیت‌های میزبان کنترل می‌شود، به عبارتی این نسبت به وسیله‌ی کلریت‌ها حفظ شده است. این یافته قبلاً توسط تعدادی از پژوهشگران گزارش شده است [۳۱-۳۳]. به شکل مشابه نسبت $Fe/(Fe+Mg)$ در کلریت‌ها نیزتابع نسبت یاد شده در سنگ میزبان آنهاست.

چنانکه در شکل (۴ ب) مشاهده می‌شود نقاط روی خط $1:1$ انباشته شده. اگر نقاط خارج از این خط قرار گیرند به منزله‌ی تاثیر محتوی آهن و منیزیم گرمابی در نظر گرفته می‌شود. غیر از تغییرات اساسی در مقدار Ca , Na , H_2O , K , Al , Si , در داشتن آهن و منیزیم بیشتر است (شکل ۵).

کلریت‌ها حاوی مقدار کمی از تیتانیم اولیه بیوتیت‌های



شکل ۴ (الف) نقشه‌ی نسبت‌های $Fe/(Fe+Mg)$ در نمونه‌های کلریت در مقایل نسبت‌های $Fe/(Fe+Mg)$ در سنگ میزبان (ب) پلات نسبت‌های $Fe/(Fe+Mg)$ در کلریت‌های جانشین در برابر همین نسبت‌ها در بیوتیت میزبان در توده‌های نفوذی نقده و پسوه (توده‌ی پسوه، □ = نقده، ▲ = بیوتیت).



شکل ۵ نقشه‌ی مقادیر MgO نسبت به FeO در نمونه‌های کلریت و نمونه‌های بیوتیت میزبان در سنگ‌های گرانیتوئیدی توده‌های پسوه و نقده (الف- توده‌ی پسوه، کلریت = ■، بیوتیت = ▲)، (ب- توده‌ی نقده = □، کلریت = ▲، بیوتیت = △).

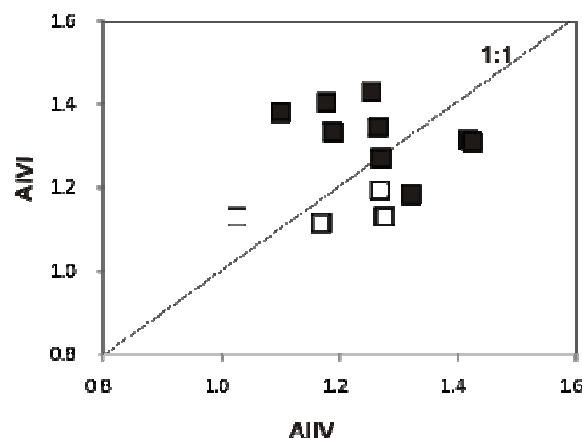
[۳۹] نیز رابطه (۲) را اصلاح و مقدار آلمینیم تترائدری را به صورت زیر تصحیح نمود:

$$\text{Al}_c^{\text{IV}} = \text{Al}^{\text{IV}} + 0.1\text{Fe}/(\text{Fe} + \text{Mg}) \quad T = 319\text{Al}_c^{\text{IV}} - 69 \quad (3)$$

این پژوهشگران ادعا می کنند که رابطه (۳) برای کلریت هایی که نسبت $\text{Fe}/\text{Fe} + \text{Mg}$ کمتر از ۰.۶ دارند و در بازه دمای ۱۵۰-۳۲۵ درجه سانتی گراد شکل گرفته اند. بنابراین دمای محاسبه شده بنابر رابطه (۱) برای کلریت های احیایی (جدول ۱) از ۲۹۲ تا ۳۹۹ با میانگین ۳۴۶ درجه سانتی گراد تغییر می کند. رابطه پیشنهادی [۸] که تأثیر مقادیر Fe و Mg را بر دما نشان می دهد که به مناسب تر به نظر می رسد. بنابراین رابطه، دمای تشکیل همین کلریت های احیایی (جدول ۱) از ۳۲۶ تا ۳۷۷ درجه سانتی گراد با میانگین ۳۴۵ درجه سانتی گراد تغییر می کند. زمین دماسنچ [۳۹] برای محاسبه دما تشکیل کلریت های پسوه به کار گرفته نشد زیرا نسبت $\text{Fe}/\text{Fe} + \text{Mg}$ این کلریت ها بیش از ۰.۶ است. چنانکه ملاحظه می شود نتایج بدست آمده از این دو زمین دماسنچ به ویژه در میانگین نتایج (۳۴۵ و ۳۴۵ درجه سانتی گراد) همخوانی کامل نشان می دهند (شکل ۷).

برای تعیین دما تشکیل کلریت های اکسیدی (جدول ۲) از سه رابطه بالا (۱)، (۲) و (۳) استفاده شد. بنابراین روابط، میانگین نتایج به ترتیب ۳۱۸، ۳۰۰ و ۳۲۱ درجه سانتی گراد تعیین شدند که نتایج محاسبه به روش زمین دماسنچ [۱] و [۳۹] بسیار نزدیک به هم هستند (۳۲۱ و ۳۱۸ درجه سانتی گراد). بدین ترتیب دمای تشکیل کلریت های احیایی در توده ای تبلور کلریت های اکسیدی در توده ای نقده (حدود ۳۲۰ درجه سانتی گراد) تعیین می شود.

مقایسه میانگین دمای تشکیل کلریت های حاصل از دگرسانی بیوتیت در سنگ های گرانیتی توده های نقده و پسوه (۳۲۰ و ۳۴۵ درجه سانتی گراد) با میانگین دمای تشکیل کلریت های حاصل از دگرسانی بیوتیت در سنگ های گرانیتی آپالاش کانادا (۳۴۰ درجه سانتی گراد) [۱۷] و گرانیت هایی در لهستان (۳۴۱-۳۳۷ درجه سانتی گراد) [۴۰]، باتولیت گرانیتی Borow و Strzelin در جنوب شرقی استرالیا (۳۴۰-۳۳۰°C) [۱۸] و توده ی گرانیتی Lomnica در لهستان (۳۰۰°C) [۱۶]، همخوانی دارد، به عبارتی تشکیل کلریت های مورد بررسی در گستره ای بالای دمای مرحله گرمابی گرانیت ها قرار می گیرد (شکل ۷).



شکل ۶ نقشه مقدار Al چاروجهی نسبت به Al هشتوجهی در کلریت های سنگ های گرانیتی توده های پسوه و نقده، توده پسوه = \square ، توده نقده = \blacksquare .

زمین دماسنجی کلریت

کلریت به عنوان زمین دماسنج، همواره به کار گرفته شده است زیرا ساختار و ترکیب شیمیایی آن می تواند شرایط تشکیل را باز تاب دهد. در واقع فاکتور اصلی که ترکیب کلریت را هم در محیط های دگرگونی و هم گرمابی کنترل می کند دماست. بنابراین تلاش هایی در بکارگیری کلریت به عنوان زمین دماسنج صورت گرفته است هر چند که این زمین دماسنج توسط [۳۷] مورد انتقاد قرار گرفته و رد شده است. دلایل ردی که آنها مطرح کرده اند حضور ادخالهای ریز، لایه های مختلط، و همرشدی های پیچیده در ساختار بلوری هستند که در مقیاس هایی ظاهر می شوند که آنالیز ریزپردازنده ای استاندارد قادر به شناسایی آنها نیست.

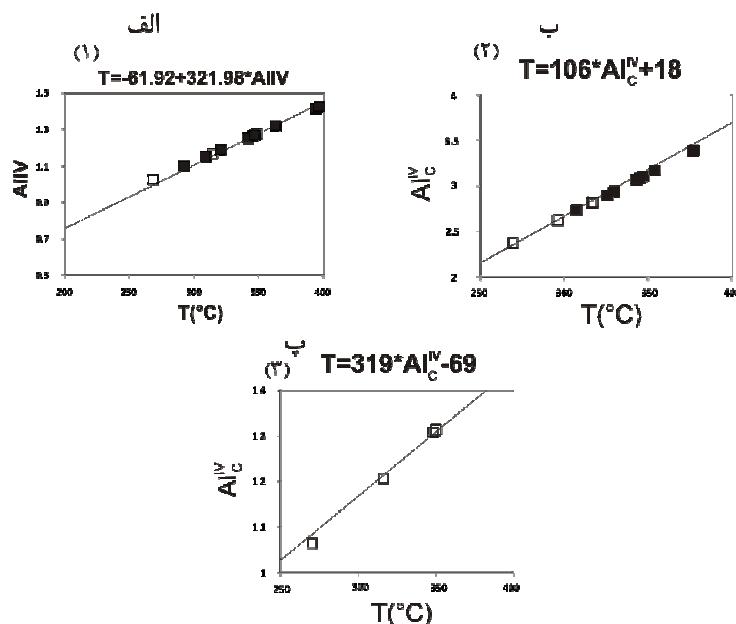
[۳۸، ۱] و پژوهشگران دیگر وابستگی بین ترکیب کلریت و دما را مورد بررسی قرار دادند.

زمین دماسنجی کلریت که [۲۰] ارائه کرده است این کارآیی را دارد که در محیط های دیازنتیک، گرمابی و دگرگونی به کار برده شود زیرا محتوای آلمینیم چاروجهی غیر مستقل از لیتولوژی سنگ است:

$$T = -61.92 + 321.98\text{Al}^{\text{IV}} \quad (1)$$

[۳۸] زمین دماسنجی را برای کلریت ها زمینه بندی کردند که در محیط های گرمابی اشباع از آلمینیم، یعنی در حضور کانی های دیگر آلمینیم دار تشکیل می شوند. آنها رابطه بالا را اصلاح و محتوی آلمینیم چاروجهی را به صورت زیر تصحیح کردند:

$$\text{Al}_c^{\text{IV}} = \text{Al}^{\text{IV}} + 0.7\text{Fe}/(\text{Fe} + \text{Mg}) \quad T = 106\text{Al}_c^{\text{IV}} + 18 \quad (2)$$



شکل ۷ الف- نقشه $AlIV$ نسبت به دما برگرفته از [۳۸] ب- نقشه $AlClIV$ نسبت به دما برگرفته از [۳۹] ، تووده پسونه، \square ، تووده نقده = ■.

record of hydrothermal alterations and implications for nuclear waste storage", Clay Minerals v. 46 no. 3 p. 495-513(2011).

[9] López-Munguira1 A., Nieto F., Morata D., "Chlorite composition and geothermometry: a comparative HRTEM/AEM-EMPA-XRD study of Cambrian basic lavas from the Ossa Morena Zone", SW Spain. Clay Minerals, 37(2), 267-281 (2002).

[10] Mata M. P., Giorgetti G., Árkai P., Peacor D. R., "Comparison of evolution of trioctahedral chlorite/ berthierine/smectite in coeval metabasites and metapelites from diagenetic to epizonal grades", Clays and Clay Minerals, 49(4), 318-332 (2001).

[11] Dodge F. C. W., "Chlorites from granitic rocks of the central Sierra Nevada batholith; California", Mineralogical Magazine, 39, 58-64 (1973).

[12] Refaat Adel. M., Abdallah Zeinab M., "Geochemical study of coexisting biotite and chlorite from Zaker granitic rocks of Zanjan Area", Northwest, Iran. N.Jb Miner. Abh., 136(3), 262-275 (1979).

[13] Ferry J. M., "Reaction mechanisms, physical conditions and mass transfer during hydrothermal alteration of mica and feldspar in granitic rocks from south-central Maine", American Journal of Science, 278, 1025-56 (1985).

[14] Parneix J.C., Beaufort D., P. Dudoignon, A. Meunier, "Biotite chloritization process in

مراجع

- [1] Cathelineau M., Nieva D., "A chlorite solid solution geothermometer The Los Azufres (Mexico) geothermal system", Contribution to Mineralogy and Petrology, 91,235-244 (1985).
- [2] Cathelineau M., "Cation site occupancy in chlorites and illites as a function of temperature", Clay Minerals, Vol. 23, 471-485 (1988).
- [3] Bailey S. W., "Chlorites: structures and crystal chemistry". Rev. Miner., 19, 347-404(1988).
- [4] Battaglia S. "Applying X-ray geothermometer diffraction to a chlorite", Clays Clay Miner., 47 (1), 54–63(1999).
- [5] Schmidt D., Livi K. J. T. HRTEM and SAED investigations of polytypism, "stacking disorder, crystal growth, and vacancies in chlorites from subgreeenschist facies outcrops". Am. Miner., 84, 160–170 (1999).
- [6] Vidal O., Parra T., "Vieillard P Thermodynamic properties of the Tschermak solid solution in Fe-chlorite: application to natural examples and possible role of oxidation", Am. Miner., 90,347–358. (2005).
- [7] Plissart G., Féménias O., "Mineralogy and geothermometry of gabbro-derived listvenites in the Tisovita-Iuti ophiolite, south western Romania", Canadian Mineralogists, 47, 81–105 (2009).
- [8] Morad S., Sirat M., M. A. K. El-Ghali, H. Mansurbeg, "Chloritization in Proterozoic granite from the Åspö Laboratory, southeastern Sweden:

- [28] Bettison L. A., Schiffman P., "Compositional and structural variations of phyllosilicates from Point Sal ophiolite, California", American Mineralogist, 73, 62-76 (1988).
- [29] Xie X., Byerly G. R., Ferrell R. E., "jr IIb trioctahedral chlorite from the Barberton greenstone belt: crystal structure and rock composition constraints with implications to geothermometry", Contr. Miner. Petrol., 126, 275-291(1997).
- [30] Hiller S., Velde B., "Octahedral occupancy and the chemical composition of diagenetic (low temperature) chlorites", Clay minerals, 26, 149-168, (1991).
- [31] Czamanske G. K., Ishihara S., Atkin S., "A Chemistry of rock-forming minerals of the Cretaceous Paleocene batholith in southwestern Japan and implications for magma genesis", Journal of Geophysical Research, 86(B11), 10431-10469 (1981).
- [32] Parry W. T., Downey L. M., "Geochemistry of hydrothermal chlorite replacing igneous biotite", Clays and Clay Minerals, 30, 81-90 (1982).
- [33] Tulloch A. J., "Secondary Ca-Al silicates as low-grade alteration products of granitoid biotite", Contribution to Mineralogy and Petrology, 69, 105-117(1979).
- [34] Albee A. L., "Relationships between the mineral association, chemical composition and physical properties of the chlorite series", American Mineralogist, 47, 851-870 (1962).
- [35] Deer W. A., Howie R. A., Zussman J., "Rock-forming minerals", John Wiley and Sons, New York Volume 3, (1962).
- [36] Foster M. D., "Interpretation of the composition and classification of the chlorites", USGS Prof Paper 414-A, 1-33 (1962).
- [37] Jiang W.-T., Peacor D. R., Buseck P. R., "Chlorite geothermometry? Contamination and apparent octahedral vacancies", Clays Clay Miner., 42 (5), 593-605 (1994).
- [38] Kranidiotis P. Y., MacLean W. H., "Systematics of chlorite alteration at the Phelps Dodge massive sulfide deposit, Matagami", Quebec. Economic Geology, 821898-911 (1987).
- [39] De Caritat P., Hutcheon I., Walshe J. L., "Chlorite geothermometry", a review Clays Clay Miner., 41 (2), 219-239 (1993).
- [40] Ciesielczuk J., "Geochemistry of the hydrothermally altered granite from the shear zone in Borów (Strzegom-Sobótka massif)", Pr. Spec. PTM, 17, 132-134 (2000).
- hydrothermally altered granites.", Chemical Geology (1985), vol. 51, Pages 89-101.
- [15] Veblen D. R., Ferry J. M., "A TEM study of the biotite-chlorite reaction and comparison with petrologic observations", Am. Miner., 68, 1160-1168 (1983).
- [16] Wilamowski A., "Chloritization and polytypism of biotite in the Łomnica granite", Karkonosze Massif, Sudetes, Poland: stable isotope evidence. Chem. Geol., 182 (2-4), 529-547 (2002).
- [17] Shabani, T. A. A., "Mineral Chemistry of Chlorite Replacing Biotite from Granitic Rocks of the Canadian Appalachians. Journal of Sciences", Islamic Republic of Iran 20(3), 265-275 (2009).
- [18] Eggleton R. A., Banfield J. F., "The alteration of granitic biotite to chlorite", Am. Miner., 70, 902-910 (1985).
- [19] Olives-Banos J. O., Amouric M., "Biotite chloritization by interlayer brucitization as seen by HRTEM", Am. Miner., 69, 869-871 (1984).
- [20] Parneix J. C., Petit J. C., "Hydro thermal alteration of an old geothermal system in the Auriat granite (Massif Central, France): petrological study and modeling", Chem. Geol., 89, 329-351 (1991).
- [21] Janeczek J. "The effect of aluminous titanite on the biotite -chlorite and amphibole-chlorite reactions" Eur. J. Miner., 6, 623-625 (1994).
- [22] Ciesielczuk J., "Chlorite of hydrothermal origin in the Strzelin and Borów granites (Fore-Sudetic Block, Poland)", Geological Quarterly, 56 (2), 333-344 (2012).
- [23] Kogure T., banfield J. F., "Direct identification of the six polytypes of chlorite characterized by semi-random stacking", American Mineralogist, 83, 925-930 (1998).
- [24] Khodabandeh A. A., Soltani G., "Geology map 1/100,000 Naqadeh", Geological Survey and Mineral Exploration of Iran (1383).
- [25] Mazhari S. A., "Petrogenesis of Naqadeh-Sardasht plutons, PhD thesis", Tarbiat Moallem University, pp.216, (2008).
- [26] Shabani T. A. A., "A study of wet chemistry determinations of iron cations in biotite, Journal of Crystallography and Mineralogy of Iran", Vol. 19, Winter 2012, No. 4, 715-724.
- [27] Speer J.A, "Micas in igneous rocks. In Micas (S.W.Bailey,ed)", Rev. Mineral. 13, 299-356. Mineral. Soc. Amer (1984).